

mig, som jag måhända tydligare än mången annan inser wigten deraf, att de anse sin sak, såsom gemensam.,

Anhållande om min vänskapsfulla helsning till alla dem, som sätta något värde derpå, har jag äran framhärda

Höglärde Herr Magisterns
Ödmjukaste tjänare
Isr. Hwasser

Uppsala d. 14. Juni 1836.

- 10 P. S. Något svar i Tidningen angående afhandlingen i Skandia behöfves väl icke nu. Om Herr Magistern, sedan recensionen blifvit införd, till mig öfversänder fullmagt dertill, skall jag lyfta och till Tit. örversända det lilla arfwode som derföre kommer att Tit. tillfalla.

186 A. C. VON ESSEN — J. V. SNELLMAN 14.IX 1836
HUB, JVS handskriftssamling

- 20 Wuojoki d. 14:de Sept. 1836
Älskade Broder!

Då vår skrifvelse till Dig dragit så långt ut, så ville jag nu gärna vara vidlyftig, men tiden medger det jcke. Jag trodde mig hafva hela denna eftermiddagatt uppoffra i skrifning, och just som jag skulle börja, fick vi et Kärt främmande som kom och störde mig. det var Schroderus i från Wasa, med Sin Syster: *Fru Sjöberg*. De dröide hos oss endast få timmar, men wi fick ändå hälsningar ifrån De kära wännerna i Österbotten och höra att De mädde bra. Schrohderus for till Åbo för att Pastoralisera.

30 Men nu kommer jag till Dig Goda Janne! och ville gärna tala, mycket med Dig, men hvad! Du svarar mig ej et ord, kunde jag hälst hafva att framdeles förväntta svar så vore jag ändå belåten. Hvarföre Käre Broder! låter Du ej höra af Dig. det sårar mig hvarje gong jag täncker härfpå Jag tror wärkeligen att Du anser Dig som aldeles ensam på Jorden, utan någödt enda warmt deltagande af en wärklig wän. Söta Broder! om jag kunde visa Dig att jag så mycket håller af Dig och att mina tankar så offta falla på Dig och Dina stora bekymmer. Tror Du att jag ej äger nogödt Systerligt hjerta för Dig då misskänner Du mig mycket. Om jag för det jag får et stöd, uti en God och Älskvärd Man, skulle förgäta en så innerligt God

40 och Öm Broder, hvars Ömhet och Faderliga Omvårdnad jag i från Spädaste åren Njutit och lärt känna. Gud i Himlen wälsigne Dig min käre Broder, för Alt det Goda Du bevist en usell Syster, som kanske i ingenting kunnat motsvara Dina förhåppningar. Mätte Gud vara så nådig och ersätta Dig i Dubbelt mått, alt det Du gjort för både mig och andra. det är min Önskan och uprigtiga bön till *Herren*. Genom Carl som i somrast besökte oss hade jag hälsningar eller underrättelse om Dig och hörde då att Du tagit Dig fri ifrån Lyseum, således är Du nu på mera fri fot. Om Du vill taga ett project, i öronen som jag har så vore det bra roligt för oss här: nämligen att Du ville sätta det i wärkställighet att komma Hit

50 för att äta Julgröten med oss. huru roligt vore det ej att tillaga sina små Jul tillredelser i det häppet att Julaftonen få börja wäntta en så kär gäst. Hvem vet kanske är detta den sista Juhl som vi bo hvarannan så nära som 25 mil och mycket hinner förefalla till andra Julen som då kan försvåra et möte för oss, hvad som i dag kan göras bör jcke uppskutas till mårgondagen. Detta är nu vår gemensamma önskan, hör Du det Goda Janne. Alla

har vi Gudilåf varit friska, och äro Nöida och Lyckliga. Sommarn är snart nu, aldeles slut här. i Österbotten skall rågen på sina ställen och innåt Landet tagit skada. Hemifrån har vi ej haft bref. genom Fröknarne har jag hört att Di ochminstonet varit Friska. August vet vi heller jngenting om, vidare än dett att han för Lithens et Nytt fartyg. Sophi har ej als skrifvit till oss, kanske att Han dröijer borta öfver vinttern Kanske att Du haft bref af August. hälsa alla mina bekanta i s(yunner)het Tant B(ergbo)m., H:r Grönroos låfvar oss nu att Till Dig föra vårt bref, med mundtliga hälsningar, få höra om han gjør det. Lef väl Älskade, Broder Gud vare hos Dig. Tänk nu på att skrifva till oss och ge oss et hugneligt svar. Glöm ej Din Tillgifne Wän och Syster,

10

Anna Essen,

P. S. Gustava Snellman hälsar Dig mycket hon blir hos oss öfver Winttern.

187 O. VON ESSEN -- J. V. SNELLMAN 15.IX 1836
HUB, JVS handskriftssamling

20

Bästa Broder!

Ehuru vi alt sedan vi hitkom icke haft den ringaste underrättelse om Bror har jag likväl länge ämnat låta Bror sålunda få veta huru vi här lefva och befinna oss; men har icke förr än nu kommit mig härtill. Huru vi här lefva och befinna oss såsom äkta Folk torde jag icke bättre kunna beskrifva än då jag ber B(ro)r föreställa sig ett sält och lyckligt äktenskap, med tillägg att jag ännu icke funnit någo som icke emotsvarar de förhoppningar jag förut gjorde mig. Min Goda Anna blir mig med hvarje dag alt kärare och ehuru vi icke lefva uti öfverflöd har Gud dock gifvit oss vår utkomst och vi befinna oss deri rätt nöjda.

30

Ibland hafva vi i hoppet glädt oss åt att någon gong få se B(ro)r hos oss. Nästan hela sommarn, ehuru utan anledning, hafva vi väntat. De enda vi af våra Slägtingar haft här hafva varit Bror Carl, August Essen och sist i dag Schroderus som reste till Åbo föratt pastoralisera. Ingen underrättelse hafva vi haft af Svärföräldrarne i Härmä. Det gör mig ondt hvargong jag tänker på Dem ty som Du sjelf vet så är förhållandet där bedröfveligt. Jag vet icke hvad man skall tänka och säga derom. Någon utväg att göra det annorlunda borde det blifva. Ty som det nu är och som jag erfarit har och kan det aldrig bära sig. Bäst vore om man kunde förmå Gubben att lämna hela Hemmans bestyret; men det är icke så godt. Om tid och tillfälle medger så kom nu till i Jul helgen hälst på några dagar. Vägen är icke lång och det vore så roligt både för Anna och mig att få B(ro)r hit. Wore jag mindre bunden af min befattning, så skulle väl vi en vacker dag vara i H(elsing)fors.

40

Skrif nu snart B(ro)r om det också är motbjudande. Wi hafva nog länge redan väntat.

Detta bref jemte Annas afsänder jag nu med Stud(eranden) Grönroos som äfven medför muntliga hälsningar från oss.

Brors!
Vän & tjenare
O. v. Essen

50

Raumo & Wuojoki d. 15 Sept. 1836.

P. S. Hälsa Fred. Tengström då Han träffas.